

Uppenbarelseboken 21:6

*“Han som satt på tronen sade: ‘Se, jag gör allting nytt.’ Och han sade: ‘Skriv, ty dessa ord är trovärdiga och sanna.’ Han sade också till mig: ‘Det har skett. **Jag är A och O, Begynnelsen och änden.**’”¹*

Denna text syftar inte på Jesus utan på Gud, Fadern. I den efterföljande versen står det att *“jag skall vara hans Gud, och han skall vara min son”*. När det talas i Bibeln om att vi troende är söner, handlar det oftast om att vi är söner till Gud, Fadern och inte till Jesus. Endast ett fåtal gånger finns det antydningar om att vi troende är söner till Jesus (1 Mos. 48:9; Joh. 12:36). Men det mer normala är ändå att vi tituleras som hans bröder:

*“Jesus som helgar och de som helgas är alla av en och samma släkt. Därför blygs han inte för att kalla dem **bröder**, då han säger: Jag skall förkunna ditt namn för mina **bröder**, mitt i församlingen skall jag lovsjunga dig.”²*

Dessutom är orden *“han som satt på tronen”* i versen för ämnet, en anspelning på texten i kapitlet innan där det handlar om den slutliga domen: *“Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den ... Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok.”³* Dessa ord anspelar i sin tur på den syn Gud gav profeten Daniel i Babylon:

*“Medan jag såg på djuret sattes troner fram, och den Gamle av dagar satte sig ner ... **Han satte sig ner för att döma och böcker öppnades** ... en som liknade en människoson kom med himlens skyar, och han närmade sig den Gamle av dagar och fördes fram inför honom.”⁴*

Här ses en tydlig skillnad mellan den Gamle av dagar (Fadern) och Människosonen (Jesus). Här var det alltså Fadern som satte sig ner för att döma och inte Jesus.

---

¹ Upp. 21:6

² Hebr. 2:11-12

³ Upp. 20:11-12

⁴ Dan. 7:9-10, 13